

1962
11d

Commissie 2.

Agendum 9H, 8b, 9H 1.

De kerkeraad te Edmonton voert voor zijn voorstel een drietal gronden aan. De commissie is van oordeel, dat deze drie gronden geen van alle voldoende reden zijn om aan het verzoek van Edmontons kerkeraad te voldoen.

Ad 1 a. De kerkeraad stelt, dat een onbillijke situatie is geschapen door het feit, dat het classicaal ressort in het Oosten is gesplitst sinds de laatste synode, zodat daar nu een Particuliere Synode gehouden kan worden, terwijl in het Westen de kerken niet tot classissplitsing zijn overgegaan. De kerkeraad ziet deze onbillijkheid b.v. hierin uitkomen, dat bij het benoemen van bepaalde deputaten (deputaten ad examina b. v.) een particuliere synode in het Oosten kan handelen zonder dat de kerken in het Westen enige zeggenschap daarin hebben, terwijl de kerken in het Oosten in het benoemen van zulke deputaten voor het Westen wel zeggenschap hebben, waar dit benoemen geschiedt door een generale synode.

De kerkeraad van Edmonton voert hier een element in, dat naar het oordeel uwer commissie vreemd is aan ons kerkelijk samenleven en aan onze kerkenordering. Wanneer b.v. bepaald wordt, dat afgevaardigden keurstemmen zullen hebben, ten ware in zaken, die hunne personen of Kerken in het bijzonder aangaan (art. 33 K.O.) dan is die bepaling niet gemaakt om andere broeders of kerken de gelegenheid tot medezeggenschap te geven terwijl de betrokken personen in dat geval niet mee mogen "spreken", doch om te voorkomen, dat men rechter wordt in eigen zaak. Wanneer in art. 4 K.O. gesproken wordt van Deputaten ener Particuliere Synode die de examinatie van een candidaat zullen bijwonen, dan is dat wederom niet om de zusterkerken in de gelegenheid te stellen enige zeggenschap in deze zaak te hebben, doch omdat het toelaten tot het ambt van Dienaar des Woords zo een zaak is die gevolgen heeft voor de zusterkerken : door deze "samenwerking" wordt de weg geopend waardoor zulk een toegelaten en bevestigde predikant ook - desgevraagd - in zusterkerken mag voorgaan. En, om nog een punt te noemen, wanneer in art. 79 K.O. bepaald wordt, dat advies van de in art. 11 genoemde Deputaten der Particuliere Synode zal worden gevraagd is zulks niet om de zusterkerken enige zeggenschap in deze zaak te geven (evenmin als zulks het geval is met de bepaling "en der naastgelegen gemeente") doch aan de ene kant omdat zulk een afzetting gevolgen heeft voor de positie van zulk een broeder in de kerken en aan de andere kant ook om zijn eigen rechten te beschermen, ja dit laatste in de eerste plaats.

De commissie is van oordeel, dat de onbillijkheid, die de kerkeraad van Edmonton meent te zien er in het geheel niet is.

Ad 1 b. Aangaande de tweede helft van de eerste grond van Edmonton merkt de commissie op, dat zulks een gevolg is van de grote afstanden en het betrekkelijk gering aantal kerken, waarvan niet alleen de kerken, maar ook een broeder die zich presenteert om naar art. 3 K.O. te worden onderzocht de gevolgen zal ondervinden. Ook voor zulk een broeder in het Oosten was er, voordat het ressort daar gesplitst werd, slechts eenmaal in de drie of vier jaar gelegenheid te worden geëxamineerd. Men kan toch niet zeggen, dat er nu plotseling een onbillijkheid is ontstaan doordat de kerken in het Oosten tot classissplitsing zijn overgegaan ?

Zou een classis in het Westen de rechten ener particuliere synode krijgen, dan geschiedt onzes inziens juist datgene wat door verscheidene bepalingen in de Kerkenordering voorkomen wil worden : dat een gelijksoortige vergadering telkens over dezelfde zaken oordeelt.

Uw commissie weet zeer wel, dat een classis niet dezelfde vergadering is als de vorige classis, maar zij weet eveneens, dat de predikanten daar steeds weer verschijnen, terwijl in vele gevallen - althans in het Westen - verscheidene ouderlingen op bijkans iedere classis aanwezig zijn. Al oordeelt dan ook niet dezelfde vergadering meer dan eens over dezelfde zaak, toch wel heel dikwijls dezelfde personen.

Ad grond 2. Dat evenveel kerken vertegenwoordigd worden door een classis in het Westen als door een particuliere synode in het Oosten is geen voldoende argument. Eerder zou aan dit feit een grond ontleend kunnen worden om aan het verzoek niet te voldoen: indien de kerken in het Oosten mede op grond van het feit, dat het aantal kerken daarvoor voldoende was, gezegd hebben: classissplitsing, is dat een grond om te zeggen: dan kunnen de kerken in het Westen zulks ook doen. In ieder geval heeft de kerkeraad van Edmonton niet aangetoond, dat de z.i. bestaande onbillijkheid niet zou kunnen worden weggenomen door classissplitsing.

Ad grond 3. De afvaardiging door een classis is geregeld door het besluit der synode 1958, juist met het oog op het ontbreken ener Particuliere Synode. Het is onjuist te zeggen, dat deze afvaardiging reeds betekent of inhoudt het hebben van rechten ener particuliere synode. Dit argument van Edmonton zou misschien opgaan indien de kerkenordering niet gewijzigd was door de synode 1958.

Uw commissie stelt u dan ook voor:

De synode besluit niet te voldoen aan het verzoek van de kerk te Edmonton om te bepalen dat, zolang het classicaal ressort van de kerken in West Canada niet is gesplitst een classis van genoemde kerken de bevoegdheid heeft van een particuliere synode.

- Gronden:
1. De kerkeraad heeft ten onrechte gesteld, dat de huidige situatie (het ontbreken van een particuliere synode in het ressort van de kerken in West Canada) een onbillijkheid jegens die kerken inhoudt.
  2. De kerkeraad heeft niet gesteld of bewezen, dat de moeilijkheid, die de kerkeraad ziet niet weg te nemen zou zijn door het classicaal ressort te splitsen.
  3. Uit het feit, dat een classis in het Westen de bevoegdheid heeft afgevaardigden naar een generale synode te benoemen concludeert de kerkeraad ten onrechte, dat zulk een classis reeds ten dele de rechten ener particuliere synode heeft, waar in zulk een situatie voorzien is door een expres besluit van de synode 1958.